

[Lønger]

måske få en chance for at gå nærmere ind på det samlede skatteforlig.

De to ændringer, der er tale om her, er efter vores opfattelse isoleret set meget fornuftige, fordi vi nu engang har den kinesiske lejeværdiberegning, som vi har. Hvis skatteforliget ikke blot havde været et skatteforlig, men også en skattereform, kunne man måske have forventet, at selve strukturen i disse bestemmelser var lavet om. Det er ikke tilfældet, og derfor skal vi altså i dag tage stilling til et lappesforslag, som dels begrænser stigningen i lejeværdien for pensionister, dels begrænser stigningen i en række andre tilfælde, bl.a. hvor der er bygget om.

Kineseriet i denne form for lejeværdiberegning viser sig bl.a. i, at lejeværdien godt må stige mere end 20 pct., endda betydelig mere end 20 pct., hvis beløbet blot holder sig inden for en bestemt kronegrænse – der er altså typisk tale om den lille mands ejerbolig – mens der skal gives garantier mod for store stigninger, når der er tale om stigninger dér, hvor progressionen sætter ind.

Det viser sig også, når vi ser på ejendomme, huse, hvor der er sket ombygning. Her kan de gældende regler føre til, at det ombyggede hus skal beskattes med en lejeværdi, hvor ejeren ikke kan udnytte maksimumsgrænsen for stigninger, og hvor problemet så løses ved, at han i stedet helt kan slippe for at betale lejeværdien af den ekstra værdi, som huset har fået. Man løser altså ét problem ved at skabe et nyt, og dermed er vi nået præcis ingen vegne med skatteforliget. Vi står tilbage med et traditionelt dilemma i skattepolitikken: at vi løser ét problem ved at skabe et nyt. At der så indføres nogle modifikationer, hver gang et system er ved at fungere efter den pålydende hensigt, er en anden ting. Men frem og tilbage er ofte en march på stedet.

Vi vil godt være med til den første af ændringerne, den, som kommer pensionisterne til gode, og vil også godt sluge den anden, men så er vi også nået hen i retning af vores tolerancetærskel, og vi gør det kun, fordi vi synes, at der er noget rigtigt i den argumentation, der anføres i bemærkningerne om mennesker, som har erhvervet, eller som har solgt fast ejendom i årets løb. Vi er godt klar over, at der så på et andet område, som jeg har nævnt, nemlig de ombyggede ejendomme, kommer nogle nye uretfærdigheder, men

ud fra en samlet betragtning af, hvad der er indholdet i disse forslag, så vil vi tilslutte os dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om særlig udbetaling til børnefamilier i 1986.
(Fremsat 2/10 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne endnu en gang give tilslutning til et lovforslag om udbetaling af en check på 800 kr. til hvert barn under 10 år.

Det lovforslag, som vi nu ser, har vi set to gange før. Til gengæld er det så sidste gang, vi kommer til at se det, for i forbindelse med det forlig, som er indgået om en skattereform, vil der ske mere vidtgående ændringer i spørgsmålet om flere penge til børnefamilierne. Mine få kommentarer skal derfor blot være, at det bestemt er tiltrængt med flere penge til børnefamilier, for børnefamilierne er faktisk trængt. Jeg kunne godt have tænkt mig at synge en lille sang på melodien »Danmark for hele folket« om, hvor trængt børnefamilierne er, men det skal jeg nu afstå fra i dag og blot slutte med at håbe, at børnefamilierne fremover vil få det bedre.

Carl Martin Christensen (KF):